

deosebire de *Novokreščenov*, *Sladkopevcev*, unde sufixul *-ov/-ev* s-a atașat la întregul compus: numai acestea, după părerea noastră, pot fi considerate compuse sufixate, resp., în terminologie rusă, *suffiksál'nye složnye slova*).

Printre apelativele formate în limba rusă de la teme onomastice termenul *darwinizm* este, credem, trecut greșit (p. 143). Derivatul s-a format în engleză (de la numele lui *Darwin*), de unde engl. *Darwinism* a fost împrumutat sub forma fr. *darwinisme*, germ. *Darwinismus* (> ceh. *darwinismus*), rus. *darwinizm*, rom. *darwinism* etc.

Schemei, deosebit de interesante, de la p. 144, prin care se ilustrează raporturile derivative, reciproce, ce se stabilesc între apelative și numele proprii, ar trebui să i se aducă unele corective. Astfel, *tolstovstvo* nu s-a format direct din antroponimul *Tolstoj*, ci din *tolstovec* (*tolstov-* + *-stvo*); la fel *franciskanstvo* nu derivă din *Francisk*, ci din *franciskanec* (*franciskanskij*), căci s-a format cu același sufix, *-stvo*, de la tema *franciskan-*¹.

O inconsecvență terminologică: deși termenul sinonimie este respins de autoare și, credem, pe bună dreptate (cităm: „...считаem necessoobraznym upotreblenie termina sinonimija primenitel'no k sobstvennym imenam...”, p. 200), *Jurij* și *Georgij*, *Peterburg* și *Leningrad* (p. 204) sînt considerați... sinonime!

Consultarea lucrării, într-o nouă ediție, s-ar putea face cu mai multă ușurință, dacă i s-ar adăuga un indice de autori și, mai ales, un indice de cuvinte (antroponime și toponime).

Observațiile noastre de mai sus, după cum se poate constata cu ușurință, sînt de amănunt și nu știrbesc cu nimic din valoarea incontestabilă a acestei lucrări originale, care se înscrie printre cele mai reușite studii de onomastică din ultimul timp.

VICTOR VASCENCO

A. V. BONDARKO, L. L. BULANIN, *Русский глагол* (Verbul rus), sub redacția prof. Ju. S. Maslov, Leningrad, 1967, 192 p.

Se știe că, în raport cu numele, verbul este mult mai complicat, deoarece ne prezintă ideea în mișcare, de unde rezultă că el comportă categorii gramaticale în plus (mod, aspect, timp, diateză, persoană) și, implicit, forme lingvistice variate². Dacă această constatare are valoare generală, indiferent de idiom, ea ne apare și mai pregnantă în plan indo-european, atunci cînd venim în contact cu verbul slav, caracterizat, între altele, și prin jocul dificil al aspectului, cu morfologie proprie, care o completează pe cea a timpului³. Dar verbul

¹ Cf. *Grammatika russkogo jazyka*, tom I, Izd-vo AN SSSR, Moscova, 1960, p. 255—256 (§§ 412—413).

² Pentru română vezi, de pildă, Alf Lombard, *Le verbe roumain. Étude morphologique*, vol. I—II, Lund, 1954—1955; pentru bulgară cf. Petăr Pašov, *Bългарският глагол*, vol. I, *Klasifikacija. Vidoobrazuvane. Slovoobrazuvane*, Sofia, 1966.

³ Vezi A. Mazon, *L'aspect des verbes slaves: principes et problèmes*, Moscou, 1958; *Voprosy glagol'nogo vida* (culegere de articole), Moscova, 1962; Ju. S. Maslov, *Morfologija glagol'nogo vida v sovremenom bolgarskom literaturnom jazyke*, Moscova-Leningrad, 1963.